

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในแต่ละปีประเทศไทยได้มีการนำเข้าวัตถุมีพิษที่ใช้ในการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชเข้ามาขายเป็นจำนวนมาก และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อยๆ ในปัจจุบันมีการนำเข้าวัตถุมีพิษมาจำหน่ายถึง 23,678 ตัน คิดเป็นมูลค่า 4,991 ล้านบาท แยกเป็นวัตถุมีพิษที่ใช้ในการกำจัดแมลงศัตรูพืช 5,954 ตัน วัตถุมีพิษที่ใช้ในการกำจัดโรคพืช 4,014 ตัน วัตถุมีพิษที่ใช้ในการกำจัดวัชพืช 12,934 ตัน นอกนั้นเป็นวัตถุมีพิษชนิดอื่นๆ 600 ตัน (สำนักงานวิจัยเทคโนโลยีการผลิตสารธรรมชาติทางการเกษตร, 2543)

วัตถุมีพิษที่ใช้ในการฆ่าศัตรูพืชจัดเป็นสาเหตุหลักที่สำคัญประการที่ก่อให้เกิดมลพิษทางสิ่งแวดล้อมเพราะเนื่องมาจากปัญหาการตกค้างและมีพิษคงทนยาวนานในสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเป็นการยากต่อการที่กำจัดได้ โดยเฉพาะการกำจัดการตกค้างและปนเปื้อนของสารเคมีในดินที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะผลรวมจากกระบวนการทางเคมี ฟิสิกส์ และชีวเคมีที่เกิดขึ้นระหว่างผิวหน้าอนุภาคคอลลอยด์ของดินกับสารเคมี รวมทั้งสมบัติทางเคมีของสารกำจัดศัตรูพืชแต่ละชนิดทำให้ดินมีความสามารถในการดูดซับสารกำจัดศัตรูพืชได้ดี (ศุภมาส พนิชศักดิ์พัฒนา, 2545)

ซึ่งปัญหาเหล่านี้นับวันจะทวีความรุนแรงขึ้น และเป็นแรงผลักดันให้มีการมองหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและการลดความเป็นพิษของสารเคมีที่ตกค้างปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมจากสารเคมีที่ใช้ในการเกษตร โดยที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้านอื่นๆตามมา และวิธีการย่อยสลายสารปนเปื้อนโดยสิ่งมีชีวิต (bioremediation) ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่มีการนำมาใช้และมีการศึกษากันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาการสลายตัวของสารแอสตราซิน ที่จัดอยู่ในกลุ่มของสารกำจัดวัชพืชที่นิยมใช้กันมาก จากการจำแนกตามโครงสร้างทางเคมี จัดอยู่ในกลุ่มของ ซิมเมทริคอล ไตรอะซีน (S-triazine) โครงสร้างหลักประกอบด้วยวงที่มีไนโตรเจนอยู่สามอะตอมสลับกับอะตอมคาร์บอน โดยใช้ราที่แยกได้ใหม่จากแหล่งที่มีการปนเปื้อนและไม่มีการปนเปื้อนของสารแอสตราซิน การศึกษาครั้งนี้ได้นำเอาความรู้และหลักการด้านการย่อยสลายสารโดยสิ่งมีชีวิต (biodegradation) ชีวเคมี (biochemistry) ชีววิทยาของรา (mycology) จุลชีววิทยา (micrology)

มาประมวลกันเพื่อวางแผนการทดลองและวิจัย ซึ่งจะศึกษาถึงการเปลี่ยนโครงสร้างทางเคมี (transformation) จากรูปที่มีพิษจนกระทั่งแอทรราชินมีการเปลี่ยนโครงสร้างอยู่ในรูปแบบที่ไม่มีพิษ เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่ที่มีปัญหาการปนเปื้อนในดินของสารดังกล่าวต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) การแยกและคัดเลือกราที่มีความสามารถในการย่อยสลายสารแอทรราชินได้ จากแหล่งต่างๆ
- 2) ศึกษาความสามารถในการย่อยสลายสารแอทรราชิน โดยราที่แยกได้
- 3) ศึกษาสภาวะที่เหมาะสมในการย่อยสลายสารแอทรราชิน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

- 1) ราที่ใช้ในการศึกษา
 - (1) ราดินแยกมาจากดินในพื้นที่ที่เคยมีประวัติการใช้สารป้องกันและกำจัดศัตรูพืชมาก่อน เช่น ดินในนาข้าว ไร่มันสำปะหลัง ไร่อ้อย นอกจากนั้นยังแยกมาจากดินในป่าธรรมชาติ เช่น ป่าสนและป่าไผ่
 - (2) ราที่ขึ้นบนเศษซากพืช ที่เก็บได้ในป่าธรรมชาติ
 - (3) ราในพืชที่แยกมาจากส่วนต่างของต้นข้าว มันสำปะหลัง และอ้อย เช่น ใบ ลำต้น และราก ที่เคยมีประวัติการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช และแยกจากใบของพืชในป่าธรรมชาติ เช่น พลวง รัง ไม้ และกล้วย
- 2) ศึกษาการสลายตัวของแอทรราชินโดยราที่แยกได้จากดิน ราที่ขึ้นบนเศษซากพืช และราในพืช ภายใต้สภาวะควบคุมภายในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์
- 3) ศึกษาการย่อยสลายแอทรราชิน โดยพิจารณาจากอัตราเร็วของการย่อยสลาย (Rate of Degradation)

1.4 สมมติฐาน

กลุ่มของราที่แยกได้จากดิน ราที่ขึ้นบนเศษซากพืช และราในพืช มีประสิทธิภาพในการย่อยสลายแอทรราชินได้ ในสภาวะที่ทดลอง

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ได้ร่าที่มีความสามารถในการย่อยสลายสารแอมรารีนได้ ในสภาวะที่ทดลอง
- 2) สามารถทราบสภาวะที่เหมาะสมในการย่อยสลายสารแอมรารีนโดยรากลุ่มต่างๆที่แยกได้
- 3) สามารถนำเอาหลักการที่ได้จากสภาวะห้องปฏิบัติการไปประยุกต์ใช้ในการบำบัดสิ่งแวดล้อมที่มีการปนเปื้อนของสารแอมรารีนได้
- 4) สามารถพัฒนาและปรับปรุงความรู้ที่ได้จากห้องปฏิบัติการให้เหมาะสมต่อการกำจัดสารเคมีทางการเกษตรที่ตกค้างในสิ่งแวดล้อม โดยใช้จุลินทรีย์ ชนิดและสายพันธุ์ที่เหมาะสมต่อไป